

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 29. LISTOPADA ROKU 1799. w PIĄTEK.

Najjaśniejszy Król Jegomość Pruski, Uregulowanie długów Króla Jmć Stanisława Augusta i bywsej Rzpltey Polskiej, przez wspólną trzech Najjaśn: Dworów Kommissyą dopełnione, naylaskawiey zaaprobawwszy: następnie te tylko z pomiędzy tychże długów i pretensyi za rzetelne przez nią uznanych, na swoy udział przyjąć raczył; których summy pod numerami zapisania onych w Protokół wyrażone, w oddzielnie (dla wygody intereffowanych) sporządzoney specyfikacyi są umieszczone. (*)

Zeby zaś każdy mógł być uwiadomionym iak sobie ma postępować, następujące prawidła do wiadomości publiczney podają się.

1. Jedynie w wzwyż rzeczoney specyfikacyi przez numera ich inkrypcyi lub z nazwiska, tudzież z przyłączeniem przyznanych im summ, wyrażeni wierzyciele na zaspokojenie ze skarbu N. K. Jmci Pruskiego, przyjęci zostali, oprotz tych zaś, żadni inni.

2. Ci więc wierzyciele, których N. K. Jmć Pruski na swoią schodę przyjąć raczył, w dniach, publicznym uwiadomieniem wkrótce przeznaczyć się im mających, przyznane sobie summy od niżej podpisanych kommissarzy, a to pomniejsze kwoty w gotowiznie, inne zaś w rekognicyach obligowych (reconnoissances) odbierać będą.

3. Takowe rekognicje obligowe w przepisanym w tychże przeciągu czasu, przed Królewską Dyrekcją kompanii moriskiej w Berlinie, produkowane koniecznie być muszą, w niedopełnieniu zaś tego, już więcej akceptowanemi ani wypłacanemi nie będą.

4. Każdy wierzyciel dla odebrania należney sobie obligowej rekognicyi lub gotowizny, na terminie, który mu się przeznaczy, osobiscie, lub też przez swego pełnomocnika przed kommissarzami Królewsko-Pruskiemi ma się stawiać.

5. Jeżeli się wierzyciel sam osobiście stawi, a kommissarzom jeszcze dobrze znanym nie jest, w takowym razie, przez użycie świadectwa osoby zakredytowanej, iako tym jest istotnie za kogo się udaje, okazać będzie powinien.

6. Jeżeli zaś pełnomocnika sobie obierze, tedy przez autentyczną plenipotencją, w przyzwoitym sobie sądzie na niego uczynioną, legitymować go, obowiązany będzie.

7. Będzie obowiązkiem każdego wierzyciela, aby odbierając obligową rekognicję lub gotowiznę, skrypta albo inne dokumenta, na których się dług lub pretensya jego gruntuie, złożył i dał kwit na odebranie obligowej rekognicyi albo gotowizny.

8. Jeżeli w imieniu zmarłego wierzyciela sukcesorowie wypłaty żądać będą, to za świadectwem od zwierzchności pod którą zostają, dowieść są obowiązani, iż oni są istotnie iedynemi onego dziedzicami.

9. Legitymacya takowa osobliwie jest potrzebną w tym przypadku, jeżeli ten, po którym sukcesyja spada, w czasie zapisania swej pretensyi, zostawał jeszcze przy życiu i onęz sam zalikwidował.

10. Jeżeli kto już po likwidacyi, przez cessyją zlewek Prawa długu iakowego lub pretensyi nabył, tedy nietylko ustąpiony sobie dokument, ale też oraz zaświadczoną przez sąd lub publicznego notariusza cessyją onego złożyć obowiązany będzie.

11. Jeżeli wierzyciele wcale albo tylko w części są małoletniemi, na ow czas wydanie obligowej rekognicyi ich opiekunowi inaczej nastąpić nie może, aż gdy tenże dekretem sądu pupilarnego pokaże się być do tego autoryzowanym.

12. Niezachowujący wyżej wyrażonych przepisow, nie będzie mógł ani wydania sobie obligowej rekognicyi, ani gotowych pieniędzy używać, i takowe w depozyt oddane zostaną. — Dan w Warsz. d. 18. Listo: 1799.

Pełnomocni Kommissarze N. K. Jmci Pruskiego do uregulowania długow K. Jmci Stanisława Augusta i bywsej Rzpltey Pol: de STEUDENER de KUJAWA.

z Wiednia dnia 20. Listopada.

Nadzwyczajny Dodatek do Gazety Dworskiej pod dniem 17. ogłoszony, donosi co następuje:

Podług doniesienia F. M. L. Petrasch pod dniem 10. z Feldkirch, nieprzyjacieli ułtapił później z całego kraju Gryzonow. Dnia 9. wyciągnął wylitkie woyska z przedniego i tylnego Renu przez Dissentis, a nakoniec opuścił to ostatnie miejsce i udał się ku Ursern. Do tego cofnienia, zdaje się, iż go skłoniły nasze groźne poruszenia przez Sawier i Petersthal ku Illanz, równie iak demonstracye stojałego w Belinzone Generata Dedovich przez Medolschal ku Dissentis i przez Airolu ku górze S. Gottarda, lubo on starał się lud tamtejszy omamić przez roznieślenie pogłółki, iż dla tego cofa się 20. mil nazad, że między Cesarzem Jmcią i Rzplną Francuzką zaszło na 5 miesięcy zawieszenie broni.

Przez przybyłego do J. C. K. Mci dnia 16. Rotmistrza Hrabiego, Cothek, przyjechał Arcy-Xiążę Karol z główney swej kwatery Donaueschingen obszerne doniesienie o ważnych działaniach w owych okolicach. — Stofownie do tego doniesienia był Xiążę Hohenloe od nieprzyjaciela dnia 1. przy Bönigheim atakowany, i musiał się w nocy przez Bittigheim nazad cofnąć. Na wzgorku Bittigheim zostawił wszelako forpocztę i zapewnił sobie tym sposobem komunikacyę z G. Görger; wysłał kommandę na prawy brzeg rzeki Nekar, dla złączenia się z G. Kereszty, a drugą kommandę wysłał do Bönigen ażeby w potrzebnym razie przebyła mość przy Marbach, ten zrzuciła i ku Xciu Hohenloe wzdłuż Nekar maszerowała, lecz ta kommandę zabiła już w Marbach nieprzyjaciela. — Dnia 2. panujący Xże Württemberski kazał wzmościć Xcia Hohenloe 5. batalionami piechoty i 1. szwadronem jazdy swego woyska Tegoz samego dnia przybył do niego 1. batalion Banacki od F. M. L. Xcia Lotaryńskiego. Xże Hohenloe osadził częścią swę piechoty okolice Bösighheim i Kleinfachsenheim, resztę rozłożył ztamtęj strony Enns przy Bittigheim. — Dnia 3. atakował nieprzyjacieli w 4000. ludzi, nierachując w tyle postawionej rezerwy, forpocztę Xcia Hohenloe, odparł ie aż na wzgorek Bittigheim, i gdy tam uszykowal swoią artylleryą, przypuścił formalny atak. Xiążę przeprowadził natychmiast swe woyska za Enns, poszedł przeciw nieprzyjacielowi, atakował go odważnie, usiłując zayść mu przez winnice i góry z prawego boku, a z drugiej strony opanowawszy wzgorek Löchgau przez winnice i drogę do Löchgau, uderzył na niego z lewego boku i po części z tyłu. — Przez to poruszenie połączone z żywym atakiem przeciw Löchgau, został nieprzyjacieli wkrótce zupełnie pobitym, i przymuszonym uciec do Erligheim, gdzie się na nowo zgromadził, osadziwszy to miejsce artylleryą i piechotą, postawił swoią jazdę w lewą od Erligheim na iednym wzgorku, którą okrywało wiele armat i 1800. piechoty. — Xże Ho-

henloe postanowił w tym miejscu atakować nieprzyjacieli jazdę, gdy właśnie nieprzyjacieli złał swoy przed dla cofnienia się. Korzystając przeto z tej przyzney chwili, była nieprzyjacieli jazda trzy razy liczniejsza od naszey, z tak wielką natarczywością i zapalem atakowana, że wkrótce zupełnie odpartą i rozproszoną została. — Nieprzyjacieli piehota, która się w różnych miejscach Quarees i Massen uszykowała, i aż do ostatniego momentu nayuporczywiej bronila, została po większej części wpieni wyciętą, tak, iż lekko biorą można do 1200. zabitych rachować, ponieważ cały plac boiu był ze wylitych stron trupem zalany. — Wystawione niektóre woyska na okrycie nieprzyjacielskiego boku, zostały także odparte, i nieprzyjacieli był ścigany przez Brakenheim, Haberschtal, Kleingastuch i Neuberg, gdzie przez wawozę przechodzić musiał. — Nieprzyjacielscy Generatowie Neu i Lorcet zostali w tej okazyi ranieni. 17. Officerow i 697. żołnierzy zabraliśmy w niewolę. Nasza strata w porównaniu z nieprzyjacielską bardzo jest mała, i naywięcej składa się w skaleczonych koniach. — Xże Hohenloe wysłał potym część swego woyska do Lauffen dla odcięcia cofania nieprzyjacielskiemu oddziałowi, który był do Grosholthar posłany; lecz ten cofnął się już był spieszno do Helbrun, a ztamtąd do Sinzheim. — Xże Hohenloe chwali mężstwo i stałość okazaną przez wylitkie woyska w tym chwalebnym dniu, a nadezwyczajko jazdę, która ra cudow waleczność i dokazała.

Nazajutrz, to jest d. 4 postanowił Elektorko-Palatyński pułkownik Wrede, który z 1. batalionem Palatyńskię piechoty i 2. szwadronem Cesarlickich luzarów stał nad rzeką Nekar, atakować także z swej strony nieprzyjaciela przy Obrighaim, wymusić przeprawę przez Nekar i zdobyć wzgorek Merlsheim. Część swej piechoty przeprawił pomimo tego nieprzyjacielskiego ognia na drugą stronę Nekar i kazał iey Obrighaim szturmować. W tym samym czasie przeplęta i dywizya ulanow; nieprzyjacieli dawał wszędzie nayuporczywszy odpor, lecz po 3 godzinney walce był zupełnie porażony, i przez Anspach i Aglasterhausen ścigany; zabraliśmy 1. officera i 61. żołnierzy w niewolę. Nieprzyjacieli zolał wiele zabitych na placu. Nasza strata w zabitych i rannych jest bardzo niewielka. Przy Obrighaim został zarazna Nekarze mość rozbity, a pułkownik Wrede postąpił nazajutrz do Aglasterhausen. Wnocy z dnia 4 na 5 opuścił nieprzyjacieli Pförzheim, obawiając się żeby mu cofnienie do Mannheimu nie było przecięte. Wspomniany pułkownik poszedł d. 5 do Heimsfeldt i zabrał przeszło 20. jeńcow.

F. M. L. Xże Lotaryński postanowił d. 6 uczynić rozpoznanie nieprzyjaciela stojałego między Breten, Kuntzkrigen, i odeprzeć go jeżeli można za Breten. Przednia straż G. Görger ulkuteczniła to iak naypomyślniey, odparła nieprzyjaciela z znaczną stratą i scigała go aż za Breten. Zabrano nieprzyjacielowi przeszło 100. jeńcow; nasza zaś strata bardzo jest nie wielka.

Dnia 7. postąpił Xże Hohenloe do Sinzheim, a swoie forpocztę posunął do Hofen.

Dnia 8. zlecił F. M. L. Xże Lotaryński G. Görger atakować Bruchsal; ten postąpił w 3 kolumny lekkich woysk, które wkrótce wyparły nieprzyjaciela z Bruchsal. Przed Galganberge uszykowal się znou, lecz za pokazaniem się kolumny postępującej na Neilsen przez Winnice w prawą od Bruchsal, przymuszony był uciekać do Obstadt, i zupełnie zmieszany został ikoro trzecia kolumna z Unteroriskheim ku Obstadt postąpiła, opanowawszy wprzod cały las, aż do Stefeld. W czasie gdy nieprzyjacieli aż do Langenbruk był ścigany, wysłał G. Görger ieden oddział Blankensteina luzarów ku Filipsburgowi, który tak szybko do Graben wpadł, iż stojaący tam

(*) Specyfikacyi tej tyt: Obwieszczenie dostać można w Drukarni XX Piarow i w Kantorze Gazety Korrespondenta. Exemplarz gr. 20.

